

Küçük Cadı Jessica

Cadı Değiş Tokusu

Maeve Friel

BÜYÜK FENER

Kendinden emin genç okuyucular için,
kısa bölümler ve resimli anlatımlarla

"Miyaaaaav," dedi kendinden memnun bir ifadeyle. "Bir kedi oldum."

Jessica, Cadı Değiş Tokuşu ile büyülü bir şekilde nasıl değişileceğini öğreniyor. Ama Jessica için bir kedi olmak (ya da ayı ya da örümcek!) her ne kadar eğlenceli olsa da aynı zamanda birazcık da korkutucu.
Ya bir şeyler ters giderse?

Jessica için büyüleyici yeni bir macera daha.
Herkesin gözdesi acemi cadı!

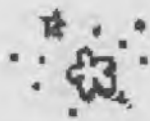
Bandrol Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.

Diğer Küçük Cadı - Jessica kitapları

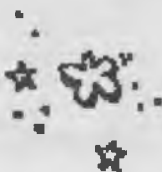
Uçuş Dersleri
Büyü Dersleri
Merkez Sihir Adası
İksir Dersleri
Süpürge Savaşları
Ay Işığı Haylazlığı
Son Görev

Maeve Friel: Gençlerin ve yetişkinlerin dilinden oldukça iyi anlayan sosyolog Maeve Friel, öğretmenlik de yaptığı için çocukların dünyasına rahatlıkla girebiliyor. İrlanda asıllı yazar, kitaplarla içli dışlı olmaya tur rehberliği yaptığı sırada başlar. Birçok ülkeyi gezdikten sonra sakin bir İspanya kasabasına yerleşmeye karar verir. Yetişkinlere ve genç okuyuculara yönelik 18'den fazla eseriyle tanınan, Küçük Cadı Jessica başta olmak üzere pek çoğu onlarca dile çevrilen Maeve Friel, kitaplarını yazarken Eski Roma, Yunan ve Arap Mitolojisi'nden etkilenmiştir.

Küçük Cadı Jessica

Değiş Tokuş

Maeve Friel

Resimleyen: Nathan Reed

Büyüdü Fener 58

KÜÇÜK CADİ JESSICA

Değiş Tokuş

WITCH-IN-TRAINING

Moonlight Mischief

Yaş Grubu: (8-12)

Yazan: Maeve Friel

Resimleyen: Nathan Reed

Çeviren: Melis Oktay

1. basım: Mart 2009

ISBN: 978-975-252-070-7

© Maeve Friel 2005 / Çizimler © Nathan Reed 2005 / © 2009, Harper Collins

© 2009, Alfa Basım Yayım Dağıtım İnş. Tur. San. ve Tic. Ltd. Şti.

•
Yazar/resimleyen hukuki olarak, eserin yazarı/resimleyeni olduğunu iddia etme hakkına sahiptir.

•
Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akçalı Ajans aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

•
Büyüdü Fener

Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76

•
Baskı ve Cilt:

Melisa Matbaacılık

Çiftahavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No:8 Bayrampaşa / İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

•
Genel Dağıtım:

Alfa Basım Yayım Dağıtım İnş. Tur. San.ve Tic. Ltd. Şti.

Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 511 53 03 Faks: (0212) 519 33 90

•
İnternet satışı: www.alfakitap.com

Büyüdü Fener, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Bölüm Bir

Gökyüzü, süpürgelerinin üzerinde seyahat eden cadılar yüzünden kapkaranlık görünüyordu. Hepsi de, Jessica ile aynı yöne doğru uçuyorlardı. Jessica sağa döndüğünde onlar da sağa döndüler, sola döndüğünde onlar

da sola döndüler. Ana caddeye doğru alçalmaya başladığında onlar da alçaldılar.

“Bu cadılar beni mi takip ediyor?” diye düşündü Jessica. “Yoksa alışveriş için Bayan Strega’nın dükkânına mı gidiyorlar?”

Jessica’nın cadılık eğitimi aldığı Bayan Strega’nın hırdavatçı dükkânı, yeryüzündeki en popüler cadı mekânlarından biriydi. İçinde her zaman, en eskisinden en yenisine tüm iksir malzemeleri, büyü kitapları, sihirler ve çalı süpürgeleri bulunurdu.

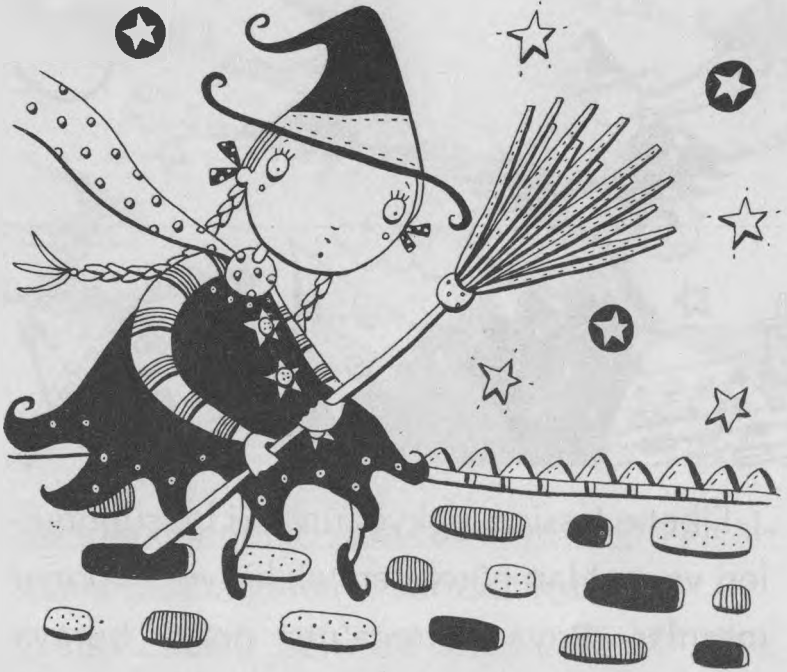
Ama yine de, bu kadar çok müşteriyi bir arada görmek alışılmadık bir durumdu.

Elbette Jessica, gökyüzündeki bu süpürge-leri ve cadıları görebilen tek kişiydi. Normal insanlar, Bayan Strega'nın oraya buraya uçuşan müşterilerini asla fark edemezlerdi. Hatta eski hırdavatçı dükkânını bile göremiyorlardı, çünkü iki büyük dükkân arasında sıkışmıştı ve "Sadece cadı gözleri için" büyüsüyle korunuyordu. Bayan Strega, gürültücü insanların etrafta dolaşıp sorun yaratmalarını istemiyordu.

Jessica yaklaştıkça, dükkânın önünde uzun bir kuyruk olduğunu fark etti. Bu yüz-

den çatı penceresinden içeri girdi, tavanarası kapısından geçerek gürültüyle dükkânın tezgâhına iniş yaptı.

Bayan Strega gözlüklerinin üzerinden ona baktı. "Umarım çatıdan girmenin iyi bir sebebi vardır Jessica?"

"Dışarıdaki kalabalıktan kaçıyordum Bayan Strega. Kapınızın önünde yüzlerce cadı var."

Bayan Strega alkışladı. "Harika! Bu akşam bedava iksir gecesi düzenledim. O yüzden çok sayıda müşterinin gelmesini umuyordum."

"Bedava içki gecesi mi düzenlediniz? Pe-ki ya benim dersim ne olacak?"

"Cadı Değiş Tokuşu dersini mi diyorsun? Onu sonra yapacağız, ama ondan önce biraz eski dostlarla zaman geçirmenin ilginç olacağını düşündüm." Hafifçe kıkırdayarak, "Değişiklik olur," dedi.

"Cadı Değiş Tokuşu mu? O da ne?"

Yaşlı kadın, uzun çenesini avucunun içine aldı ve düşünceli bir şekilde, "Şekil değiştirmek gibi, ama biraz daha çılgınca," dedi.

Jessica homurdandı. Bir asası olsun ya da ol-

masın, şimdiye kadar herhangi bir şeyin şeklini değiştirmekte başarılı olmamıştı. Bir defasında –buna yanlılıkla da denebilirdi– Bayan Strega’yı bir eşek arısına çevirmişti ve Bayan Strega da karşılık olarak onu kocaman bir balkabağına dönüştürmüştü. Bir balkabağı olmak oldukça korkunç bir şeydi, her an biri gelip içini oyabilir, balkabağı turtası ya da Cadılar Bayramı feneri yapmak isteyebilirdi.

“Bayan Strega, sizce bu iyi bir fikir mi? Şu anki şeklimden gayet memnunum ve kendimi koruyamaz haldeyken insanların gelip beni kemirmelerini istemiyorum. Felicity’yi hatırlıyor musunuz?”

Bayan Strega’nın kedisi Felicity, bir keresinde kedi şekilli ve zencefilli kızıl bir kura-

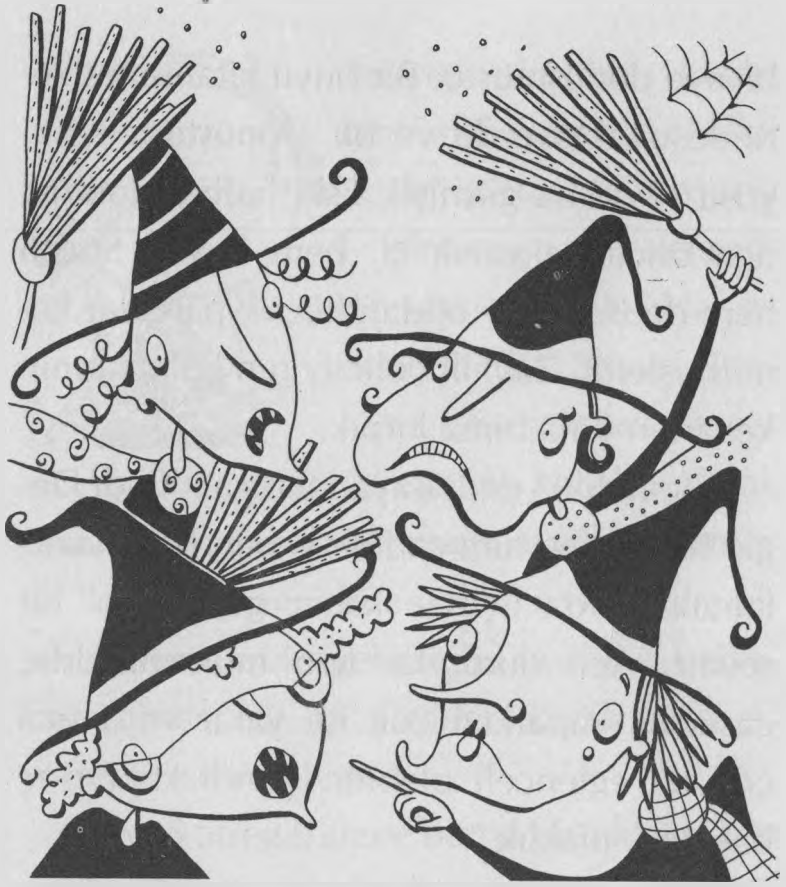
biyeye dönüşmüştü. Bir büyü kitabının üzerinde uyukluyordu ve bir Dönüştürme Büyüsü rüyasına girmişti. Eski haline dönmeden önce ne yazık ki, hem Bayan Strega hem de Berkeley ondan küçük parçalar kemirmişlerdi. Zavallı Felicity'nin kulaklarının kenarları hâlâ biraz kırık.

“Saçmalık!” dedi Bayan Strega. “Cadı Değiş Tokuşu’nu tüm cadılar yapar. İksir hazırlamak ya da uçmak kadar geleneksel bir şeydir. Acil durumlar için mükemmeldir, casusluk yaparken çok işe yarar ve ayrıca çok da eğlenceli olabilir. Şimdi kapıyı aç bakalım, ufaklık.”

Jessica kapıya asılı tabelayı ‘Açık’ yazan tarafına çevirir çevirmez her türden cadı ve kocakarı dükkâna doluşmaya başladı.

“Ben dört paket dev çığlığı istiyorum!” diye bağırdı bir tanesi.

“İki torba dişdöken bisküvi.”

“Ben Őu kendi kahramanını yetiŐtirebildiĐin ejderha diŐlerinden istiyorum.”

Jessica sırtından sertŐe dŐrtŐldŐĐŐnŐ hissettĐinde, istenilenleri getirmek iÇin malzeme Őekmecelerine doğru uÇmak ũzereydi.

“İlk sırada ben vardım genç bayan,” dedi ısrarcı bir kocakarı. “Büyük bir şişe tatarcık tükürüğü istiyorum ve bir karton kurutulmuş keçi gübresi.”

“Hayır!” diye tiz bir çığlık attı öteki cadı. “Ben kesinlikle senin önündeydim.”

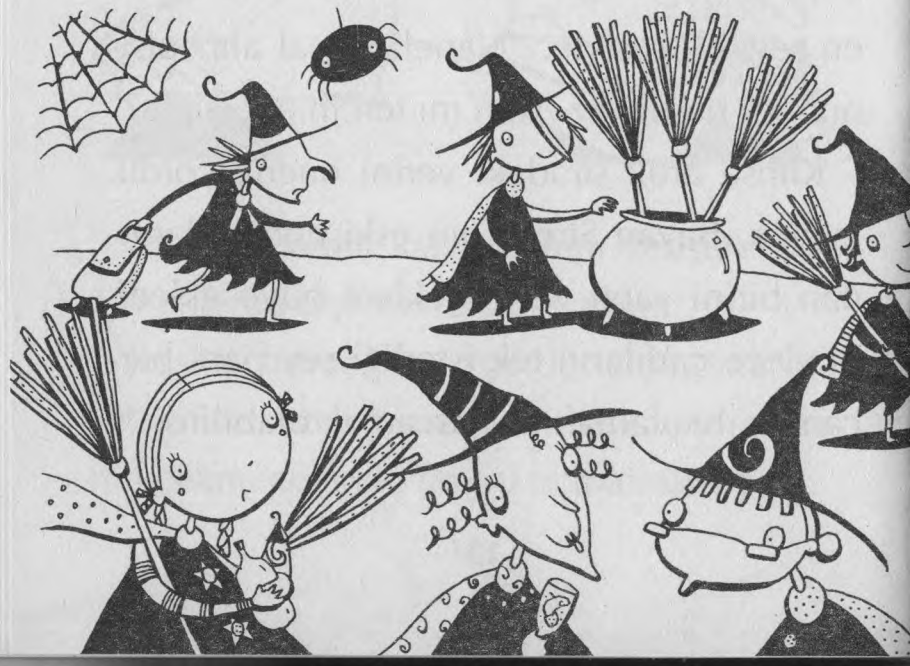
Başka bir tanesi “İmkânsız,” dedi. “Bura-ya ilk ben geldim.”

Neyse ki, Bayan Strega tam o anda elindeki renkli içecekleri kalabalığa dağıtmaya başladı. “İçecek isteyen var mı?” diye sordu en sevimli sesiyle. “Naneli Royal alır mısınız? Ya da Beyaz Altın mı tercih edersiniz?”

Kimse artık sıradaki yerini önemsiyordu. Jessica, Bayan Strega’nın eski numaralarından birini yaptı ve içeceklere büyü ekledi. Böylece cadıların tek istediği şey para harcamak, harcamak ve harcamak olabilirdi.

Hatta kalabalık içinde şarkı söylemekten çok fazla utanan Berkeley bile büyülenmişti. Kazanın kenarına konmuş sevimli şarkılarıyla müşterileri kendine hayran bırakıyordu.

Bir öğrenci cadı olan Jessica, tüm ağır işler ile baş başa bırakılmıştı. İstenilen malzemeleri buluyor, Walpurga'nın sihirli kuyu suyunu şişelere dolduruyor, yeni pelerinleri paketliyor ve malzemelerle ağzına kadar

dolmuş kazanları süpürgelerin arkasına yerleştirmeye yardımcı oluyordu.

Gittikçe dükkândaki müşteri sayısı arttı. Cadılar, içki içerek etrafta dolanıyor, çene çalıyor ve Bayan Strega'nın eski şakalarına kahkahalarla gülüyorlardı. İçerideki gürültü o kadar sağır ediciydi ki, Jessica kapının açıldığını bile duymadı. Tezgâhın arkasında diz çökmüş, Karanlık Pelerin'i ararken birden dükkânın sessizleştiğini fark etti.

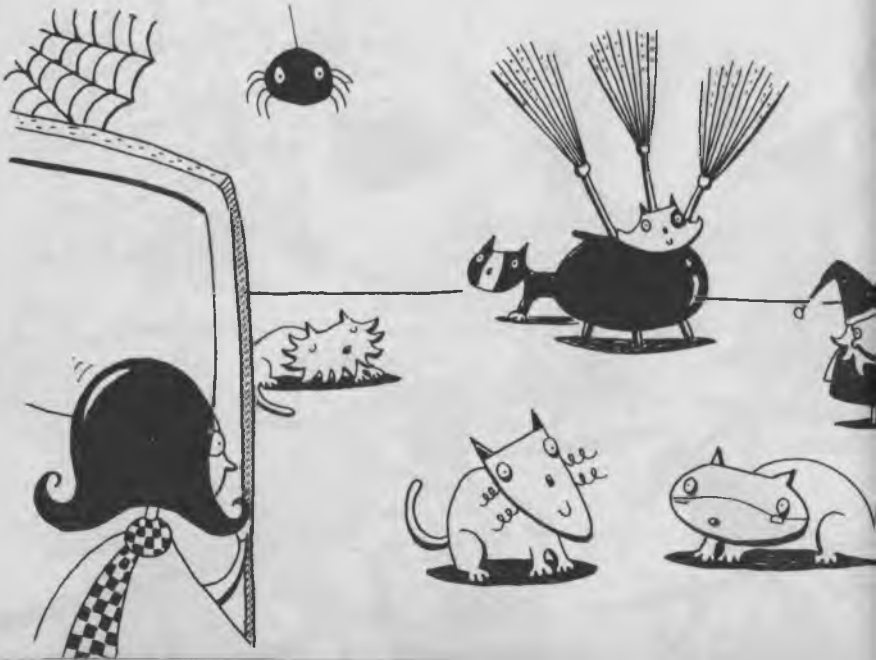

Yavaşça ayağa kalktı ve tezgâhın üzerinden etrafına bakındı.

Cadıların hepsi yok olmuştu. Ortalıkta yeni pelerinleri deneyen, Bayan Strega ile çene çalan tek bir kocakarı bile görünmüyordu.

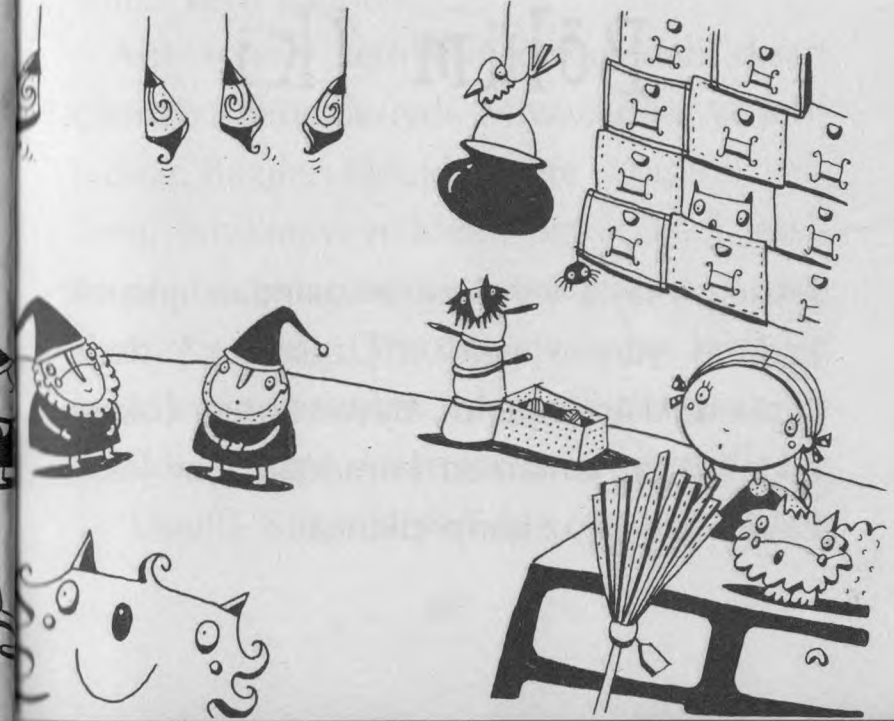
Öte yandan dükkân bir anda bir sürü kedi ile dolmuştu. Kediler etrafta geziniyor ve pencere kenarlarına uzanmış yatıyorlardı. Birçoğu tezgâhın üzerinde yatıyor, bir iki ta-

nesi de malzeme dolaplarına tırmanmaya çalışıyordu. Üç cadının az önce kazanın etrafında sohbet ettiği yerde, şimdi, daha önce orada olmayan elf şekilli üç bahçe süsü duruyordu.

“Aman Tanrım! dedi Jessica’nın daha önce hiç duymadığı bir ses. “Burada ne kadar da çok kedi var!”

Jessica hızla sesin geldiği yöne döndü. Kapı ağzında normal bir insan durmaktaydı!

Bölüm İki

Jessica telaşla tezgâhın arkasından çıkarak kadının yanına geldi. "Üzgünüm," dedi, "ama dükkân kapandı. Bayan Strega çoktan çıktı." Ağızı tamamen kuruduğu için Jessica'nın sesi biraz garip çıkmıştı.

Bunları söylerken bir yandan da, "Göz kırpan yarasalar adına! Ya bu normal insan buradayken süpürgeli birkaç cadı içeri giriverirse!" diye düşünüyordu.

"Bana söyler misin," dedi normal insan Jessica'ya ters ters bakarak, "senin kaç tane kedin var?"

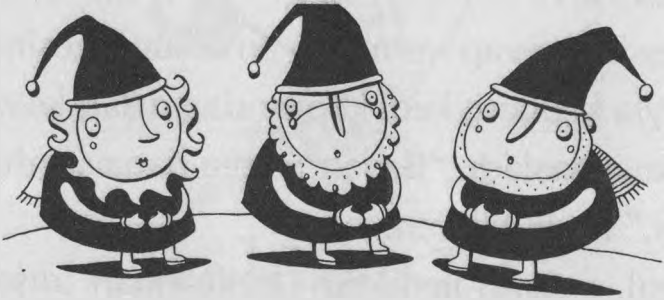
Jessica cevap vermedi, ama süpürgesinin ucuyla kedileri, kedi kapısından dışarı kovalamaya başladı. "Bayan Strega bana yardım edin," dedi içinden.

Asıl sorun, kedilerin dükkândan dışarı çıkmak istememesiydi. Miyavladılar ve kıldılar. Bazıları oldukları yere yapışarak yerlerini bırakmayı reddetti. Birkaç kedi Jessica'nın bacakları arasına sürünerek onu kandırmaya çalıştı. Şişman, siyah bir kedi ise tezgâhın arkasından fırlayarak dengesiz bir şekilde üst üste duran kazanları devirdi.

"Uuuff! Kazanlardan biri az daha bana

çarpıyordu,” diye fısıldadı bahçe elflerinden biri. “Bayılacak gibi oluyorum.”

Jessica şaşkınlık içindeydi. “Demek öyle! Hepiniz kedilere veya bahçe elflerine dönüştünüz ve beni yalnız bıraktınız. Bu hiç adil değil.

Normal insan dükkânda dolaşmaya başladı. Vitrindeki örümcek ağı fare kapanlarına, fırtına fenerlerine, siyah kazanlara, cadıların kapının önünde bıraktıkları süpürelere baktı ve bir kaşını havaya kaldırdı.

“Onlar yaprakları süpürmek için,” diye mırıldandı Jessica kadını takip ederken.

Normal insan onu dinlemiyordu. Dükkân-

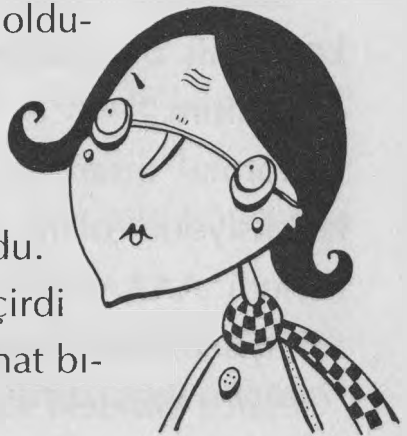
da gezinirken gözleriyle sanki onu izliyormuş gibi görünen bahçe elflerine dikmişti bakışlarını. "Daha önce bu dükkânı hiç fark etmemiştim," dedi buz gibi bir sesle. "Bu çok tuhaf, çünkü yan tarafınızdaki oyuncakçı dükkânında çalışıyorum."

"Gerçekten mi?" dedi Jessica zayıf bir sesle.

Normal insan burnunu kırıştırdı ve dükkândaki kedileri saymaya başladı; tezgâhın üzerindeki, raflarda gezinenler, kazanların içinde uyuyanlar, çekmecelerden onları gözetleyenler...

"Buranın biraz tuhaf olduğunu söylemem gerek. Kokudan hiç bahsetmiyorum bile."

Jessica kıpkırmızı oldu. "Çık dışarı!" diye geçirdi içinden. "Git ve bizi rahat bırak."

Ama normal insan şimdi de dükkânın arka tarafındaki çekmecelere doğru ilerliyordu. Çekmecelerin üzerindeki, karman çorman bir el yazısı ile yazılmış etiketlere bakıyordu.

“Hazır burada olduğuma göre, bir pire tasmacı satın almak istiyorum. Benim küçük kedim bu pireli başıboş kedilerle karşılaşabilir.”

“Üzgünüm, pire tasmacı satmıyoruz.”

“Saçmalık! Orada pire tasmaları diye etiketlenmiş bir çekmece var. Ben gidip kendim alırım.”

Normal insan, içinde korkunç bir çığlık koleksiyonu olan çekmeceyi açmak için ilerledi: AAAAHHH!

Kaybedilecek zaman yoktu.

Jessica elindeki süpürgeyle dükkânı süpü-

rüyormuş gibi yaparak hızla ona yaklaştı ve “O çekmeceyi açmayın. İçi boş! Satılık pire tasmamız da yok. Hem de hiç iyi günler!” dedi.

Jessica normal insanı aceleyle kapı dışarı atarak kapıyı kapattı.

“Göz kırpan yarasalar ve siğilli büyücüler adına!”

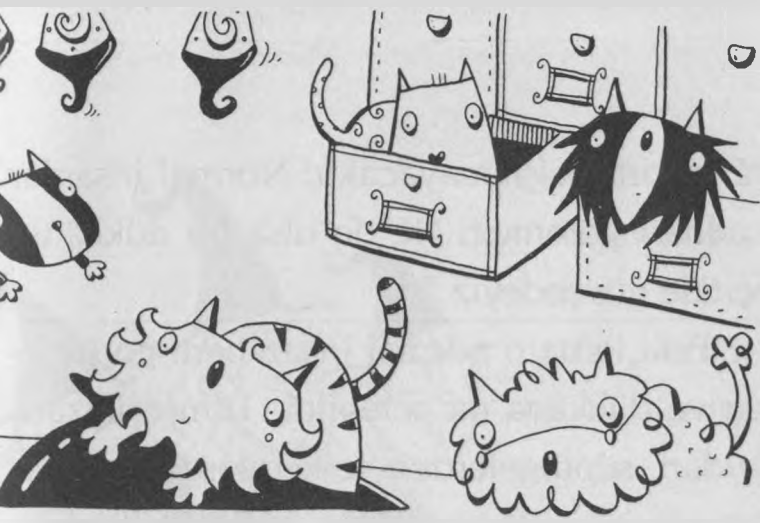
Jessica'nın arkasında, tüm kediler çekmece-
celerden çıkmaya, tezgâhtan aşağı atlamaya

ve devrilmiş ka-
zanların arasında
hareket etmeye baş-
ladılar.

“Ay ışınları ve kemik ilikleri” bile denilmeyecek kadar kısa bir süre içinde dükkândaki karmaşa yeniden başladı. Cadılar kıkırdadılar. Kadehler kaldırıldı. Berkeley mutlulukla öttü. Ve yine her yer cadılarla dolmuştu, süpürgelerini duvarlara yaslayıp pelerin deniyorlar, büyü kitapları karıştırıyorlar ve ferahlatıcı Gece Yarısı Sihri içeceklerinden yudumluyorlardı.

“Bu kadar çabuk biçim değiştirdiğiniz için teşekkürler bayanlar,” dedi Bayan Strega. “Yıllardır normal bir insan dükkândan içeri girmemişti.”

Jessica sinirle Bayan Strega'nın önüne dikildi ve “Beni neden yalnız bıraktınız? Sırrımız ortaya çıkabilirdi,” dedi.

“Ciyak ciyak öten kazların tüyleri adına!” diyerek homurdandı Bayan Strega. “Sakin ol. Tabii ki sır-

rımız ortaya çıkmayacaktı. Normal insanlar cadıları göremez. Ne de olsa bu dükkânın içinde güvendeyiz.”

“Peki, ama o normal insan beni görüyordu ve dükkâna da gelebildi. Tüm o kazarlardan, süpürgelerden ve kedilerden şüphelenmiş görünüyordu. Ve bahçe elflerinin onu takip eden gözlerini de fark etti. Ya o korkunç çığlıklarla dolu olan çekmeceyi açsaydı?”

“O küçük sihirli kafanı bunlar için yorma Jessica. Geri dönmeyecek. Bütün bu kedilerden ne kadar rahatsız olduğunu sen de gördün.”

Bahçe elflerinde dönüşen cadılara dönerek, “Kazan devrildiğinde çığlık atmadığınız için çok teşekkürler bayanlar,” dedi.

“Rica ederiz, Bayan Strega,” dediler hep birlikte. “Cadı Değiş Tokuşu yeminimizi her zaman tutacağımıza emin olabilirsiniz.”

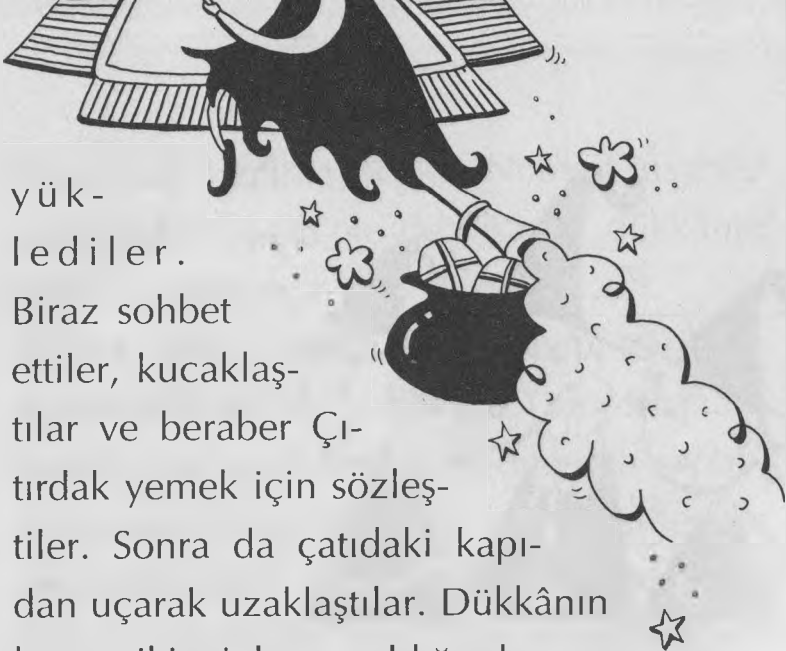

“Peki ya ben?” diye haykırdı Jessica. “Ben nasıl kendimi bir kediye ya da bahçe elfine çevireceğimi bilmiyorum!”

“İşte!” dedi Bayan Strega sakince. “Sadece birazcık alıştırmaya yapmaya ihtiyacın var. Değişiklik olsun diye birkaç arkadaşımı davet edeceğimi söylemiştim, eğer hepimiz aynı anda biçim değiştirirsek seni etkileyebileceğimizi düşündüm. Ve sonra tesadüfe bak ki şu normal insan geldi!”

“Çok büyük tesadüf gerçekten de,” diyerek burun kıvrıdı Jessica.

Bayan Strega'nın son kalan müşterileri de teker teker işlerini hallederek süpürgelerini

yük-
lediler.
Biraz sohbet
ettiler, kucaklaş-
tılar ve beraber Çı-
tırdak yemek için sözleş-
tiler. Sonra da çatıdaki kapı-
dan uçarak uzaklaştılar. Dükkânın
kapısı ikinci kez açıldığında son
cadı da gitmişti.

“Merhaba!” dedi ikinci normal insan, ka-
fasını kapıdan içeri sokarak. “Vitrindeki şu
siyah kazanlarınızın fiyatı nedir? Avlumdaki
çiçekleri dikmek için mü-
kemmek görünüyorlar.”

“Ben... Ben bilmiyorum,”
dedi Jessica kekeleyerek.
Bayan Strega yine ortadan
kaybolmuştu. “Sanırım 10

altın olmaları gerekiyor. Ya da belki 10 penidir.”

İkinci normal insan donup kaldı.

“Altın mı? Peni mi?”

Jessica gülümsemeye çalıştı. “Lütfen, lütfen gidin,” diye yalvarıyordu içinden.

Ama ikinci normal insan dükkânın arkasındaki çekmeceleri görmüştü ve kararlı bir şekilde onlara doğru yürüdü. Etiketlerdeki harfler yer değiştiriyordu.

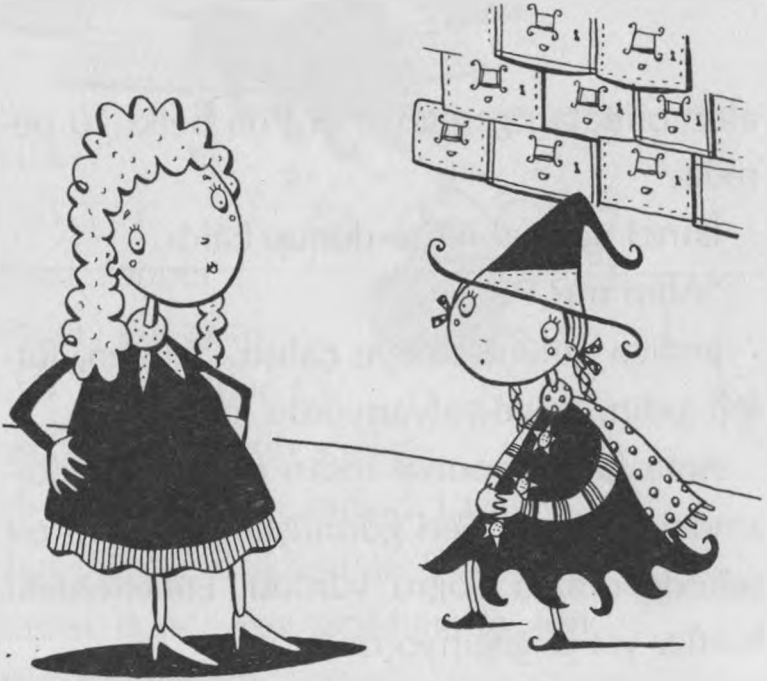
“Burada kurbağa tırnakları mı yazıyor?” diye sordu çekmecelere bakarak. “Peki ya şuradaki de sümüklü böcekler mi yoksa?”

“Kızartma tavaları,” diye düzeltti Jessica aceleyle. “Ve öteki de banyo süngerleri. Bayan Strega’nın el yazısı korkunçtur.”

İkinci normal insan Jessica’yı tepeden tırnağa süzdü.

“Kıyafet balosuna mı gideceksin?”

Jessica başını önce iki yana salladı, ama

sonra fikrini deęiřtirerek onayladı. "Evet, evet gideceęim."

"Sana bu tencere için 10 pound veririm," dedi. "Ama eğer daha pahalıysa gelip beni yandaki emlakıdan bulabilirsin."

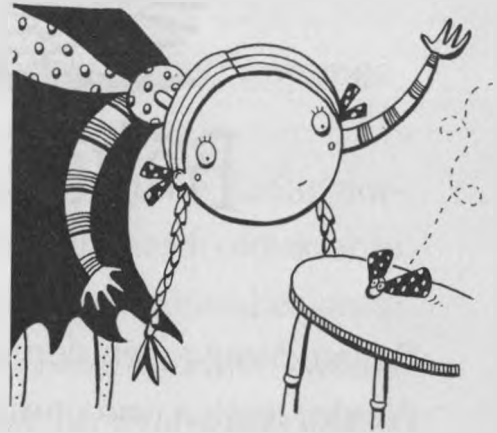
Cadı kazanlarından birini alarak tezgâhın üzerine parayı bıraktı.

Dük­kândan çıkarken, "Altın, peni, yılın bu vaktinde kıyafet balosu! Ne saçma," diye kendi kendine söyleniyordu.

Jessica telaşla kapıya koştı, kapıdaki tabelayı 'kapalı'ya çevirdi ve perdeleri örttü. Sonra sinirle Bayan Strega'nın taburesinin olduğu yere doğru yürüdü. Bayan Strega'nın her zamanki yerinde küçük kahverengi bir kelebek vardı.

"Bayan Strega," dedi Jessica, "sanırım konuşmamız gerekiyor."

"Tabii ki benim kıvırcık salatam," dedi kelebek, kanatlarını kımıldatarak. "Bana eski halime dönmem için bir saniye ver sadece."

Bölüm Üç

Bayan Strega yeniden eski haline döndüğünde, Jessica ona endişeleri olduğunu söyledi.

“Sanırım ‘Sadece cadı gözleri için’ büyü etkisini yitiriyor. Normal insanlar dükkânı bir delikten görüyor olmalılar.”

Bayan Strega uzun çenesini avucunun içine aldı. “Bir günde iki normal insanın dükkâna girmesi pek alışıldık bir durum değil tabii ki. Ama normal insanlar aptal keçilere benzerler, Jessica. Büyüye inanmazlar bu yüzden de burunlarının dibindeki şeyleri göremezler.”

“Ama ben de doğum gününe kadar normal bir insandım, onların nasıl olduklarını hatırlıyorum. Normal insanlar cadıları anlayamazlar. Eğer burada, ana caddede cadılık yaptığınızı öğrenirlerse buraya gelip dükkânınıza yumurtalar fırlatırlar. Çığlıklar atarak sizi yapmadığınız kötü şeylerle suçlarlar. Dükkânınıza el koyarlar. Hatta sizi hapishanelerinden birine bile kapatabilirler.”

“İşte orada biçim değiştirme devreye giriyor, Jess. İnsanlar içeri girer girmez istediğimiz herhangi bir şeye dönüşebiliriz.”

“Nasıl?”

Bayan Strega düşündü.

“Bir meşe palamudu fidanının meşe ağacına dönüşmesi gibi, yumurtadan civciv çıkması gibi. Yumurtanın civcive dönüşme-

si için bunu nasıl yapacağı-

nı bilmesi gerekmez, kendiliğinden olur. Aynı şekilde tırtıllar da kelebek olma dersi almazlar. Biz cadılar için de biçim değiştirmek öyle bir şeydir. Sadece daha az zaman alır. Bir cadı istediği her şeye dönüşebilir.”

“Her şeye mi?”

“Elbette. Ama biçim değiştirme riskli de olabilir. Cesur olup kardeř cadılara güven-

men gerekir. İşte bu yüzden Cadı Değiş Tokuşu Yemini ediyoruz.”

Jessica tek kaşını havaya kaldırdı.

“Her cadı, bir başka cadı biçim değiştirdiğinde çığlık atmamaya yemin eder. Eğer sözünü tutmazsa biçim değiştiren cadı o şekilde sıkışıp kalır.”

Jessica'nın kafası karışmıştı.

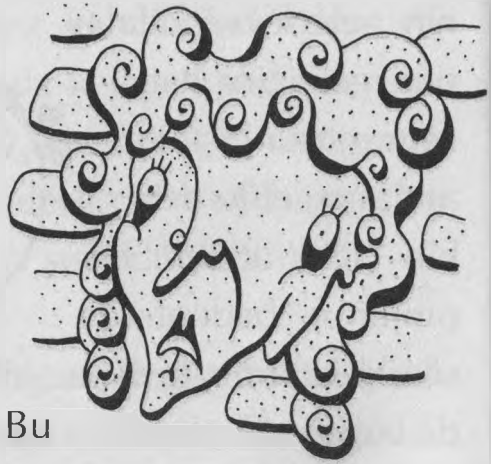
“Kazanların devrilip, zavallı bahçe elflerinin neredeyse kafalarına geldiğini hatırlıyor musun? İşte o anda o elflerden biri çığlık atsaydı hepimiz o bedenlerde sıkışıp kalırdık, kedi ya da bahçe elfi olarak.”

“Sonsuza kadar mı?”

Bayan Strega başıyla onayladı. “Sana daha önce hiç büyük halam Delenda’dan bahsetmiş miydin? Kendini insan başlı, taştan bir çeşmeye çevirme cesaretini göstermişti. Acemi cadısı onun çirkin taş suratından o kadar korkmuş ki, deliler gibi çılgılık atmış. O günden beri Delenda o şekilde yaşıyor.” Bayan Strega üzgünce başını salladı ve boş bardakları toplamaya başladı. “Yağmur yağdıkça yüzünün akıp gittiğini söylüyorlar.”

Jessica burnunu kırıştırdı. Bayan Strega’ya inanıp inanmama konusunda karar veremiyordu. Bu

da, onun eski şakalarından biri olabilirdi. Ayrıca daha önce büyük hâlâ Delenda'dan hiç bahsetmemişti.

“Neden sana Cadı Değiş Tokuşu’nu göstermiyorum?” diye önerdi Bayan Strega neselenerek. “Böylece sen de deneyebilirsin. Ama her şeyden önce, biçim değiştirme yemini etmeye hazır mısınız?”

“Hazırım.”

“Rocky Dağı kuzgunun sarı ayak tırnakları üzerine, asla biçim değiştirmiş bir cadıya çılgılık atmayacağına yemin eder misin?”

“Ediyorum.”

“Beyaz tavuskuşunun berbat ötüşü üzerine her zaman cadı kardeşlerine güveneceği- ne yemin eder misin?”

“Ederim.”

“Tamam o zaman,” dedi Bayan Strega. “Haydi, Cadı Değiş Tokuşu başlasın!”

Bayan Strega birden bire Jessica'nın gözleri önünde upuzun boyunlu bir zürafaya dönüşüverdi. "Büyük olabilirsin," dedi, "ya da küçük..."

Şimdi de ince sesiyle konuşan küçük gri bir fareye dönüşmüştü.

"Kaygan olabilirsin..." Yeşil bir yılan

tezgâhın üzerinde toparlandı ve kendini uzun bir ip gibi düğümledi.

"...ya da dikenli." Bayan Strega bir kirpiye dönüşerek, gürültüyle dikenlerini çıkarttı.

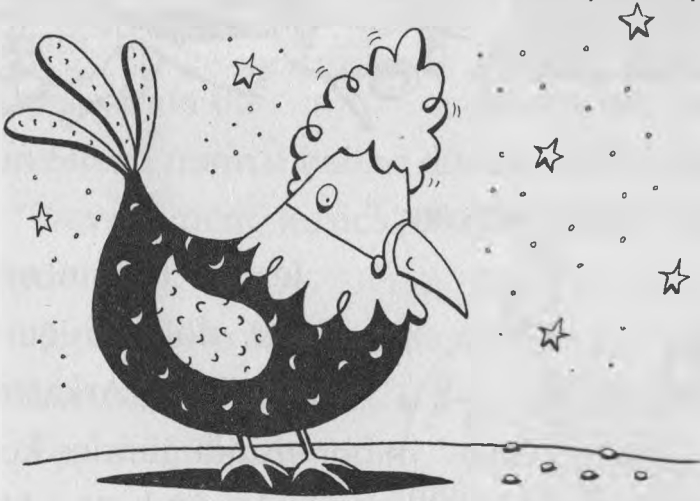
Tüyü olabilirsin

yan

Strega bir çırpıda komik saçlı siyah bir horoza dönüştü ve yerdeki kırıntıları gagalamaya başladı.

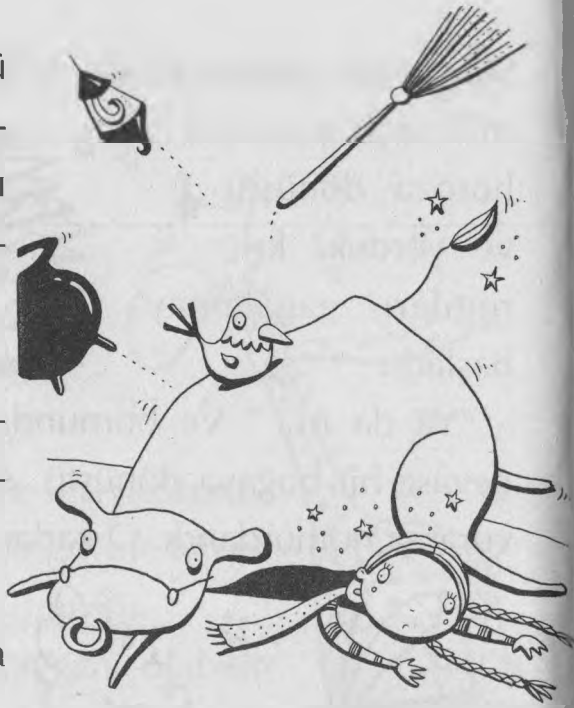
“Ya da iri...” Ve burnunda halkası olan devasa bir boğaya dönüştü. Ayaklarını yere vurarak homurdandı. O kadar fazla yer kap-

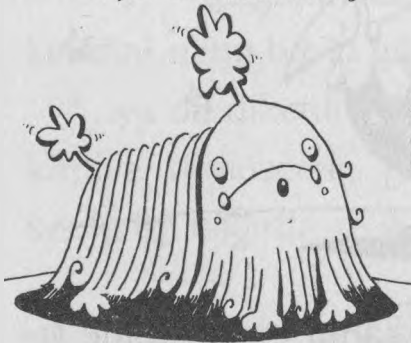
lıyordu ki Jessica dükkânın bir köşesine sıkışmıştı.

“Uzun tüylü de olabilirsin...” Sarı renkli saçaklarının altından, uzun tüylü bir köpek ona gülmüsedü ve sonra tezgâhın arkasında yok oldu.

“...ya da korkunç.”

Jessica birinin omzuna dokunduğunu hissetti. Arkasına döndüğünde korkuyla karşısında, dünyadaki en korkunç cadı olan

Baştüfettiş'in durduğunu gördü. Her zamanki gibi dişini emiyor ve yüksek sesle nefes alıyordu.

Jessica ığığını bastırmak için eliyle ağzını kapattı.

İşte o anda Bayan Strega normal haline döndü.

"Bravo!" dedi Jessica alkışlayarak. "Çok iyiydiniz."

"Hiç gerek yok," dedi Bayan Strega. "Ben bir şey yapmadım ki."

"Ben de ığılık atmadım," dedi Jessica gururla. "Baştüfettiş olduğunuzda bile."

"Şimdi sıra sende Jessica. Haydi, bir dene bakalım."

Jessica duraksadı. "Büyük, küçük, kaygan, dikenli, tüylü, iri, uzun saçlı ya da korkunç... Hangisi olayım?"

"Neden bir kedi olarak başlamıyorsun. Acil durumlarda bir cadı için en iyi seçenek kedi olmaktır. Normal insanların çoğu etrafta dolaşan kedileri fark etmezler bile. Haydi, kedi olmayı dene! Böylece nereye istersen gidebilirsin. Gerçek dünyadaki birçok kedi aslında biçim değiştirmiş cadılardan başkası değildir."

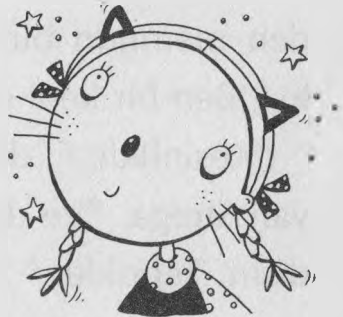

Jessica 'Kedi' kelimesine yoğunlaşarak düşündü.

Birden yanaklarından bıyıklar fıskırdı. Bur-
nu seğirdi. Etrafı kokladı. Daha önce dükkân-

dan gelen bu güçlü koku-
ları hiç fark etmemişti.
Dişdöken bisküvilerinin
zencefili, baykuş tüyleri-
nin tozlu kuruluşu, ka-
zandan gelen sarımsaklı
limonlu iksir kazanı koku-

su... Jessica'nın kafasında kedi kulakları çık-
tı. Kulaklar bir sağa bir sola dönmeye başla-
dı. Jessica daha önce dünyanın bir kedi için
ne kadar gürültülü bir yer olduğunu fark et-
memişti. "Zzzzz..." Bir balarısı pencerenin
kenarında vızıldıyordu.
Dükkândaki, büyük du-
var saati tik-tak, tik-tak
ediyordu. Boğazında bir
yerden şöyle sesler geli-
yordu: Hurrr, hurrr...

Cildi parlak tüylerle kaplandı. Sanki her yerini örten rahat bir pijama giymiş gibi hissediyordu kendini. Elleri uzun, sivri tırnaklı yumuşak patilere dönüştüler. Jessica tırnaklarını çıkartıp sonra geri çekti.

Felicity'nin yaptığı gibi kocaman esnedi. Bayan Strega'ya uzun, pembe dilini ve iki dizi halinde sıralanmış sivri dişlerini gösterdi.

En tuhaf şey ise arkasındaki uzun kuyruğunu hissedebilmesiydi.

"Hurrrr," dedi kendinden memnun bir ifadeyle. "Ben bir kedi oldum."

"Kesinlikle," dedi Bayan Strega. "Ve de gördüğüm en harika kedisin. Tebrikler."

Jessica normal haline geri döndü. Her şeyin yerinde olup olmadığını kontrol etmek için elleriyle yüzünü yokladı. Sivri kulaklı ya da bıyıklı olmadığından emin olmak istiyordu. Pelerinin arkasına baktı. Çok şükür kuyruğu da yoktu.

“Bu çok eğlenceliydi,” dedi sırıtarak. “Ama korkunç şeylere dönüşmek başımıza dert açabilir.”

“Ah evet, kesinlikle,” diyerek ona katıldı Bayan Strega. “Eğer en küçük şeye bile çığlık atan cadıların yanındaysan biçim değiştirmek çok tehlikeli olabilir. Büyük hala Delenda’yı hatırla ve asla yeminini unutma. Çığlık atmak yasak.”

Bölüm Dört

Sokaktan gelen bir gürültü Jessica'yı yerinden zıplattı. Jessica koşarak kapıya geldi ve perdelerin arasından dışarıya baktı. Ana caddedeki tüm dükkânların kapanma saatleri gelmişti. Dükkân sahipleri metal parmak-

lıklarını indiriyor, büyük gürültü çıkartıyorlardı. Biri, oyuncakçı dükkânının karşısındaki kaldırıma çöp poşeti bırakıyordu.

“Bu o dükkâna gelen BİNİ!” dedi Jessica. Birinci Normal İnsan.

BİNİ dükkânına geri gitmek için arkasına döndü, ama sonra bir şey onu durdurdu. Bayan Strega'nın gıcırdayan dükkân tabelasına baktı ve öylece kaldı.

“Şu eski tozlu şeye de bir bak!” dedi. “Her an düşebilir ve birinin canını acıtabilir.”

“Kesinlikle haklısın,” dedi başka bir ses.

Jessica kimin konuştuğunu görebilmek için eğildi. Bu İNİ'ydi. İkinci Normal İnsan. Emlakçının önüne kendi çöp poşetini bırakmak için çıkmıştı.

"Bu çok tuhaf," dedi BİNİ, İNİ'ye, "ama bu akşama kadar bu dükkânın ikimizin arasında olduğu fark etmemiştim bile."

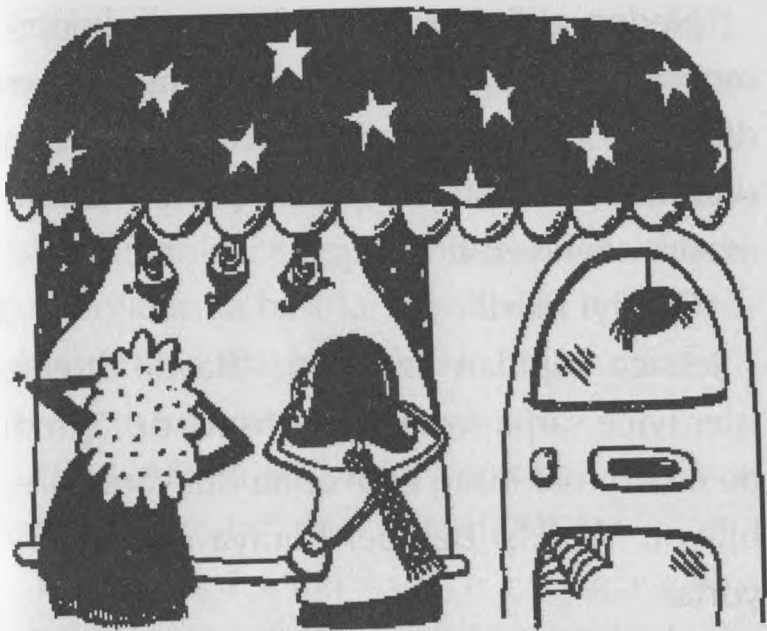
"Ben de," dedi İkinci Normal İnsan dükkân tabelasındaki yazıya bakarken. "Bayan Strega'nın Hırdavatçı Dükkânı," diye okudu yüksek sesle. "Kuruluş... Ne yazıyor burada, 991 mi?"

İki normal insan da şaşkın bir ifadeyle başlarını salladılar. Sonra sinirli bir şekilde tozlu, tikiş tikiş vitrine baktılar.

"Ne büyük bir karmaşa. Tam bir yüz karası!"

"Görüntü kirliliği!"

"Ve de içi kedi dolu."

“Sen de o kostümlü, kaba kıza rastladın mı? Bugün neredeyse beni dükkândan dışarı atıyordu. Tam bir cadı!”

“Bu dükkânda çok tuhaf şeyler oluyor. Ben de, içerideyken üç bahçe elfi tarafından izlendiğimi sandım.”

“Ve şu tezgâhın arkasındaki çekmeceler de çok garip. Üzerlerinde tam olarak ne yazdığını anlayamıyorum.”

“Neden gidip Őu Bayan Strega ile konuşmuyoruz? Ona yeni fikirler edinmesini, kedilerden kurtulmasını, dükkân tabelasını onarmasını ve Őu vitrindeki çöpleri kaldırmasını söyleyebiliriz.”

“Çok iyi fikir!”

Jessica kapıdan uzaklaştı. “Bayan Strega, işler iyice sarpa sardı,” diye fısıldadı. “Şimdi de iki normal insan aynı anda dükkânı görebiliyor. Ve ikisi beraber buraya doğru geliyorlar.”

Jessica boşluğa konuşuyordu, çünkü Bayan Strega ortadan kaybolmuştu. Ama uzun kulaklı bir baykuş perdenin tepesinden aşağıya bakıyor kafasını oynatıyordu.

Kapının mandalı tıkırdadı.

“Bayan Strega?” diye seslendi BİNİ.

“Kimse var mı?” diye bağırdı İNİ.

Onların sesleriyle beraber baykuş kanatlarını sonuna kadar açarak sessizce aşağı uçtu.

“Uuuu, uuu...” diye öttü. İki insanda korkmuştu. Baykuş hızla alçalarak tepelerinden geçti. İnsanlar kollarını sallayarak etrafta kaçırlarken baykuş pençelerini çıkartarak üstlerine atıldı. Kazanları devirdiler ve bahçe tırmıklarına bastılar. Jessica’ya doğru çığlıklar attılar. Baykuş sürekli ötüyordu. Felicity kedi kapısından dışarı kaçtı.

“Şu baykuşa bir şeyler yapsana, seni şapşal küçük cadı!” diye bağırdı BİNİ.

Hayır! Jessica’nın sadece çılgınca giyinmiş bir kız değil, bir cadı olduğunu anlamış olamazlardı!

Jessica korkuyla çığlık attı. İki normal insan ciyak ciyak bağırarak kapıya koştular. Gittiklerinde bembeyaz bir kuş tüyü süzülerek Jessica’nın ayaklarının dibine düştü. Ne olduğunu anladığında Jessica’nın kalbi durur gibi oldu.

“Bayan Strega, neredesiniz? Çığlık atmak istememiştim. Lütfen geri gelin.”

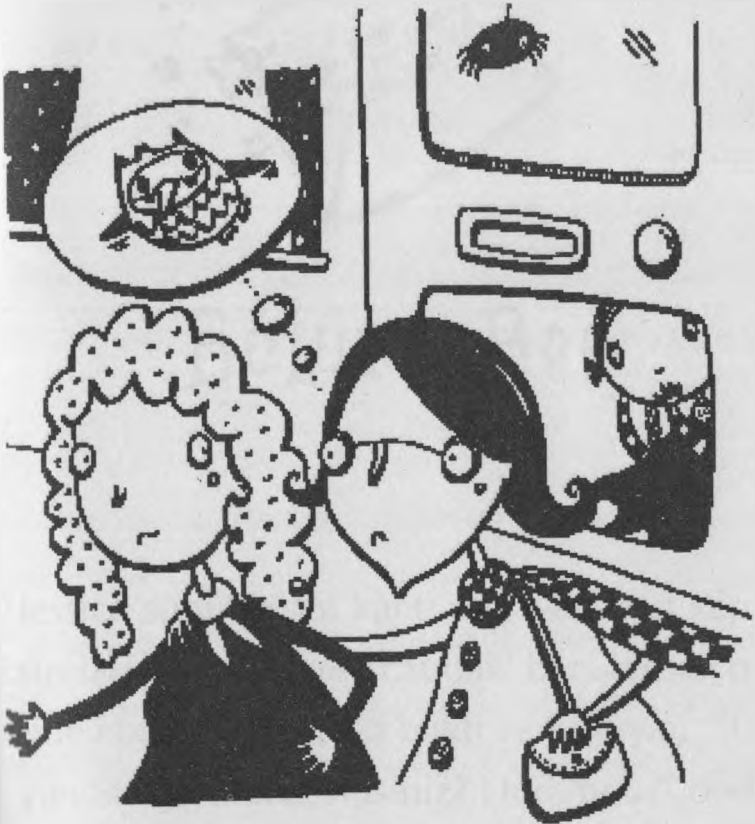
Ama Bayan Strega görünürlerde yoktu. Jessica yere çöktü, başını ellerinin arasına aldı. Çok fazla hata yapmıştı. Biçim değiştirmemişti. Oysa dışarıda konuşan yabancıları görür görmez bir kediye dönüşmesi gerekirdi. Ama hepsinden kötüsü yeminini bozmuştu ve şimdi Bayan Strega gitmişti. Sonsuza kadar bir baykuş olarak yaşayacaktı. Büyük ihtimalle normal insanların peşinden dışarı çıkmış, şu anda ana caddedeki dükânların çatılarında ötüyordu. Zavallı Bayan Strega! Jessica onu gözlerinin önüne getirdi: Neşeyle çatıda Çıtırdak yemek yerine tek başına ve üzgün bir halde parkta fare avlıyordu.

Jessica burnunu çekti ve elbisesinin koluna sildi.

“Haydi gel Berkeley. Gökyüzüne çıkalım ve onu buluncaya kadar da geri gelmeyelim.” Tam süpürgesine binip uçmak üzerey-

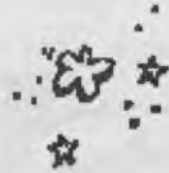
di ki ana caddeden gelen konuşma seslerini duydu. Olamaz! O iki insan hâlâ dışarıydılar.

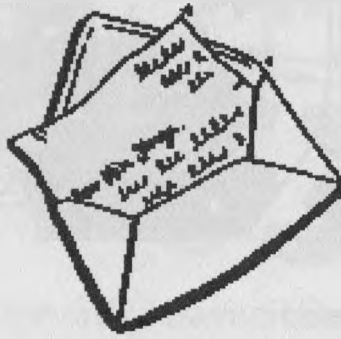
“Bir sorunumuz var,” dedi biri. “Görünüşe bakılırsa şu Bayan Strega denilen kadın

dükkânını terk etmiş. Dükkânın içi o yüzden hayvanlarla dolmuş olmalı.”

“Bu dükkânın kapatılma vakti gelmiş de geçiyor. Şu vahşi çocuk hakkında da bir şeyler yapmak lâzım.”

Bölüm Bes

Jessica süpürgesini kaptı ve tavanarası kapısından hızla geçerek çatıdaki bacalardan birine kondu. Karanlığa baktı ve fısıltıyla, “Bayan Strega orada, mısınız? Huu, huu?” dedi.

Cevap gelmedi.

Jessica gece boyunca evlerin çatılarında gezindi, dam saçaklarının altına baktı ve bacalardan içeri seslendi. Kuşlar için bırakılmış kutuların içini aradı ve su yollarında birikmiş yaprakların altını yokladı. Yararı olmadı.

Gelmiş geçmiş en iyi cadı eğiticisi ortadan kaybolmuştu ve bunun tek sorumlusu Jessica'ydı.

Gözleri yaşlarla dolu, süpürgesinin ucunu

eve doğru çevirdi. Bayan Strega'nın "Ay ışıkları ve kemik ilikleri" deyişini bir daha asla duyamayacağını düşündü. Onunla bir daha asla gece yarısı Çıtırdak yiyemeyecek, soğuk kokuşmuş su sıçanlarından içemeyecekti. Bir daha onun elini tutup Ay'ın üzerinden sıçrayamayacaktı.

Jessica birden süpürgesinin üzerinde donakaldı. Yüzü bir baykuş yumurtası kadar beyazlaşmıştı.

Cadılar Camiası'nı tamamen unutmuştu. Jessica'nın yeminini bozduğunu öğrendiklerinde ne olacaktı? Onların bir numaralı dükân sahibesinin artık tüyleri ve uzun kulakları olduğunu, bir baykuş türü olan Asiotus'a dönüştüğünü öğrendiklerinde ne olacaktı?

Cadılar Toplantı Bahçesi'ne gidip Baştüfettiş'ten yardım istemeli miydi? Bunun düşüncesi bile korkunçtu. Hayır, hiç kimse bunu öğrenmeden biricik, neşeli Bayan Strega'yı bulmalıydı. Ama nasıl?

"Neşelen!" diye ıslık çaldı Berkeley. Cebinden çıkıp cesaretlendirici bir şarkı söylemeye başlamıştı. "Haydi, neşelen!"

Jessica burnunu sildi. "Haklısın, Berkeley," dedi burnunu çekerek, "ben her şeyden önce bir cadıyım. Bayan Strega'yı bulacağım. Sadece düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var."

Bayan Strega'nın her zaman yaptığı gibi çenesine dokundu. Sonra bulabildiği bütün büyü kitaplarını okuyabilmek için evine doğru uçtu.

Ertesi sabah erkenden kalkıp hırdavatçı dükkânına geri döndü. İki normal insan çoktan oraya varmışlar, her zamanki gibi ters ters dükkânın vitrinine bakıyorlardı. Elinde kahverengi bir zarf tutan normal insan ısrarla kapıya vuruyordu.

Süper ötesi Garantili Görünmezlik Pelerini'ne sarınmış olan Jessica dükkân tabelasına kondu ve onları izledi.

"Sana burada kimsenin olmayacağını söylemiştim," dedi BİNİ.

"İyi, tamam," dedi İNİ. "Yine de bu mektubu buraya bırakabiliriz."

"Posta kutusu yok, kedi kapısından içeri atalım gitsin." Sonra da uzaklaşarak kendi dükkânlarına girdiler.

Onlar gittikten sonra Jessica dükkâna girdi. Kapının mandalının açılmasıyla Felicity ağzına kadar dolu olan mama kabından kafasını kaldırarak Jessica'ya göz kırptı.

"Şu iğrenç şeyi nasıl yiyebiliyorsun? Bayan Strega'nın ortadan yok olmuş olması hiç mi umrunda değil?" diyerek azarladı onu.

Felicity'den ses çıkmayınca Jessica arkasından kapıyı kitledi ve zarfı aldı. Tezgâhın üzerine oturarak mektubu okumaya başladı.

"Sevgili Bayan Strega,

Dükkânınız toplum için tehlike yaratıyor. İçi vahşi kediler ve kuşlarla dolmuş, ayrıca da kötü kokuyor.

Gıcırdayan eski dükkân tabelanız sallanıyor ve her an düşüp birinin kafasını koparabilir.

Vitrininiz o kadar tozlu ve eski ki ana caddedeki diğer dükkânlar için utanç kaynağı oluyor.

Eğer gün ortasına kadar bu mektubumuza cevap vermezseniz duruma kendimiz müdahale edeceğiz.

Komşularınız."

“Ay ışınları ve kemik ilikleri adına!” diye bağırdı Jessica. “Bayan Strega’yı Geri Getirme Büyüsü’nün dozunu iki katına çıkartsam iyi olacak sanırım.”

Bir kazan kaparak işe koyuldu. Çoktan, Daire Büyüsü isimli bir büyü seçmişti bile. Kolaylaştırılmış Büyüler isimli kitabında bu karışım için , “Hiçbir şeyin yolunda gitmediği durumlarda kullanmak için uygundur,” diye yazıyordu.

“Bu durumda,” dedi Jessica, Felicity ve Berkeley’e dönerek, “bu büyü Bayan Strega’yı kesinlikle eve getirecektir.”

Jessica, Bayan Strega’nın çekmece ve dolaplarından ihtiyacı olan malzemeleri toplamaya başladı. Her şeyi tabakların içinde tezgâha dizdi. Tüm malzemeler yuvarlaktı. Kurutulmuş bir timsah gözü, balık pulları, bir ejderha yumurtası, bir kâse dolusu vişne

çekirdeği ve bir litre peri gözyaşı. Bunların dışında üç balon, iki inci düğme ve bir altın yüzük vardı. Son olarak Jessica cebini iyice karıştırıp, Pelagia'nın sahilinden aldığı, ortasında yuvarlak kusursuz bir deliği olan uğurlu taşı çıkarı ve onu da tezgâha koydu.

Dükkân büyüünün gücüyle sarsıldı.

Jessica pelerinin omuzlarından geriye attı, elbisesinin kollarını

sıyırdı ve her şeyi kazana doldurmaya başladı.

Uzun kulaklı baykuş tüyüyle karışımı karıştırırken bir yandan da şarkı uyduruyordu.

“Ne kaynattığımı görüyor musunuz?

Ne yaptığımı biliyor musunuz?

*Dükkânın her yerini saran yuvarlak çor-
bamın*

Kokusunu alabiliyor musunuz?

Kazanımda fokurdayan baloncukları

Görebiliyor musunuz?”

Jessica karıştırdı, karıştırdı. Sağa ve sola doğru, önce daireler sonra sekizler çizdi. Ardından da kazanın kenarına üç kez vurdu.

Yuvarlak baloncuk bulutları dükkânın her yerine yayıldı.

Jessica şarkısını söylerken, köpüren karışımın içindeki yuvarlak malzemeler yüzeye çıkıp sonra yeniden batıyorlardı.

*“Başladığı yere geri dönen yuvarlak şeyler
gibi,*

Belki kaybolmuştun, ama şimdi bulundun!"

Kazanına son bir kez daha vurdu. Birden kapı çaldı. Jessica ağzı kulaklarında elindeki tüyü bırakıp Bayan Strega'yı karşılamak için neşeye kapıya koştu.

Ama o da ne! Gelen Bayan Strega değildi. Kapıyı çalan o iki normal insandı. Daire Büyüsü yanlış insanları getirmişti!

Jessica hemen bir kediye dönüştü.

Bölüm Altı

BİNİ ve İNİ gürültüyle kapıyı çaldılar. Dük-kânın camından bakarak Bayan Strega'ya sesleniyorlardı.

Jessica, Felicity'nin yanına tezgâhın üzerine oturdu ve onlarla hiç ilgilenmedi. "Bir

kedi olmak hiç de fena değil," diye düşündü. Hatta şimdi kedi mamasının kokusu bile güzel geliyordu.

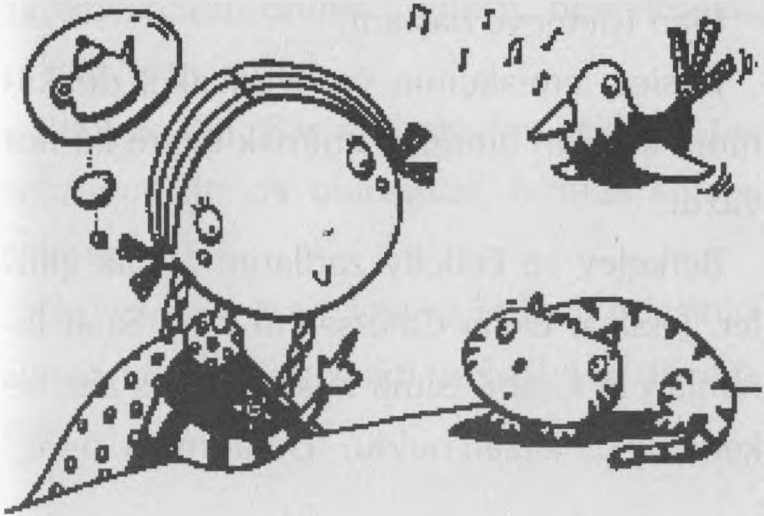
Korkunç komşularının gitmesini beklerken dikkatle kulaklarının arkasını temizledi ve bir plan düşündü. Planı şöyleydi: "Bir yolunu bulup, şu can sıkıcı insanların bu dükkânı unutmalarını sağlamalıyım. Burayı gördüklerini, içeri girdiklerini unutmaları. Başiboş baykuşu, kedileri, tozlu vitrini ve gıcırdayan dükkân tabelasını, pire tasma olayını ve Petunya dikmek için aldıkları o kazanı nereden aldıklarını unutmaları. Süpürgeleri ve onları izleyen bahçe elflerini unutmaları. Onlardan kurtulduktan sonra Bayan Strega'yı sağ salim eve getirmek için yoğunlaşabilirim. Bayan Strega da 'Sadece cadı gözleri için' büyüsünü tazeleyebilir."

Normal insanlar kapıyı yumruklamaktan vazgeçip gittiklerinde Jessica, "O zaman,"

dedi, "onları çay içmek ve sohbet etmek için dükkâna davet edeceėim."

Felicity uzun kaşlarını havaya kaldırdı. Berkeley de tedirgince öttü.

"Merak etmeyin, bir planım var," dedi Jessica. "Ama sizin de yardımınıza ihtiyacım olacak. Felicity, senin gidip oyuncakının vitrininin kenarına oturmanı ve beklemeni istiyorum. Berkeley, sen de bizim tabelamızın üzerinde duracaksın. Eğer BİNİ ya da İNİ

dükkâna yaklaşırlarsa en yüksek sesinizle miyavlamanızı ve ötmenizi istiyorum. Onların ben hazır olmadan dükkâna gelmelerini istemiyorum.”

Berkeley, “Hu-eeet!” diye cıvıladı.

Felicity de kırılmış kulağını oynatarak onayladı.

“Tamam o zaman,” dedi Jessica normal haline geri dönerek. “Haydi, şimdi yerlerinize gidin. Benim özel bir çay hazırlayıp giyinmem gerekiyor.”

Plan işlemeye başladı.

Jessica, emlakçının ve oyuncakçı dükkânının kapıları altından atılmak üzere iki not yazdı.

Berkeley ve Felicity zarflarını alarak gittiler. Jessica, Delia Catessen’in ‘Çay Saati İkramları El Kitabı’ isimli kitabını eline aldı ve kendine bir kazan buldu. “Umarım bu, o saç-

"Bayan Bela Strega sizleri
kapanış saatinde dükkânında
çaya bekliyor."

ma Daire Büyüsü'nden daha çok işe yarar.
Umarım bu sefer her şey yolunda gider."

Saat tam yedide Birinci Normal İnsan oyuncakçının önünde belirdi. Onu gören Felicity miyavlamaya başladı. İkinci Normal İnsan da emlakçının önüne çıkmıştı. Berkeley en yüksek sesiyle öttü.

BİNİ ve İNİ, Bayan Strega'nın dükkân tabelasının altında buluştular, birlikte kapıyı çaldılar.

Dükkânın içinde, Jessica pelerin odasının aynasında kendine baktı ve başlığını düzeltti.

“Bayan Strega’ya oldukça benzedim,” dedi yarım ay şekilli gözlüklerinin üzerinden bakarak.

Kapıdan bir vurma sesi daha geldi, Jessica kapıyı açtı.

İki normal insan elleri kalçalarında, Bayan Strega’ya akıl vermek için, kapının önünde bekliyordular.

“Vitrinimizin önünde yatan kedi sizin mi?” diye sordu BİNİ.

“Peki ya şu tuhaf kuşun sizinle bir alakası var mı?” diye sordu İNİ.

“İçeri buyurun,” dedi Jessica.

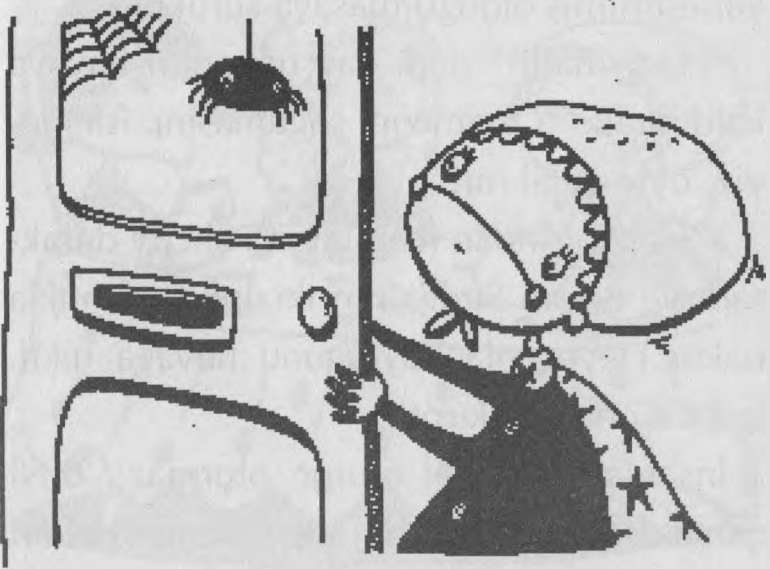
İki normal insan şüpheyle onları içeri davet eden kadına baktılar. Bayan Stre-

ga'yı hayatlarında ilk defa görüyorlardı ve yaşlı kadın bir hayli tuhaf görünüyordu. 10 yaşındaki bir çocuktan daha uzun boylu değildi ve bileklerine kadar inen simsiyah garip bir elbise giyinmişti. Gözlüklerini burunun ucuna kadar indirmiş ve kafasına en az yüz yıl öncesinin modası olan bir başlık takmıştı.

BİNİ, İNİ'ye baktı.

"Cadı mı bu?" diye mırıldandı sessizce.

Ama İNİ dükkânın arkasındaki çekmece-
lere doğru ilerlemeye başlamıştı bile. Çek-
mecelerin üzerindeki karışık yazı sürekli de-
ğişip duruyordu. Sümüklü böcekler. Tekrar
baktı. Banyo süngerleri.

“Buraya bakar mısınız?” diye başladı ko-
nuşmaya, “Bu harfler...” ama başka bir keli-
me daha etmediler. Çünkü tuhaf Bayan Stre-
ga, onu bileğinden yakaladı ve ikisini de,
Bayan Strega’nın en güzel çay takımlarının
yerleştirilmiş olduğu masaya sürükledi.

“Hadi, hadi!” dedi çay fincanını havaya
kaldırarak. “Çayımızın soğumasını isteme-
yiz, öyle değil mi?”

Kedi kapısından içeri giren Felicity durak-
sadı ve Bayan Strega’nın ikizine şaşkınlıkla
baktı. Heyecanla kuyruğunu havaya dikti.
Jessica ona göz kırptı.

İnsanlar masaya oturur oturmaz, BİNİ
çantasını karıştırarak içinden bir not defteri

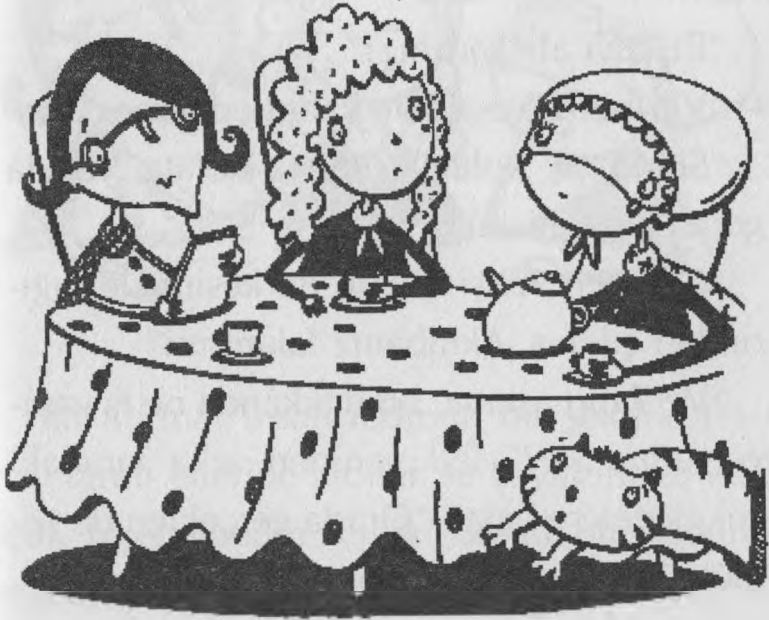
çıkarttı. Kaleminin ucunu yaladı ve sayfaları çevirdi.

“Biz ikimiz, bir şikâyet listesi hazırladık.”

“Süt ya da limon?” diye sordu Bayan Strega.

“Süt. Önce şu tehlikeli dükkân tabelası konusundan başlayabiliriz sanırım.”

“Şeker?”

“Ve dükkânda dolaşan böceklerden dolayı da çok endişe...” diye başladı İNİ, ama Bayan Strega lafını kesti.

“Şeker?”

“Sadece bir kaşık lütfen.”

“Ve ayrıca başıboş kediler de unutulmalı...”

“Ve mutlaka başıboş baykuş konusunda da bir şeyler yapmalısınız,” diye ekledi BİNİ.

“Bisküvi alır mısınız?”

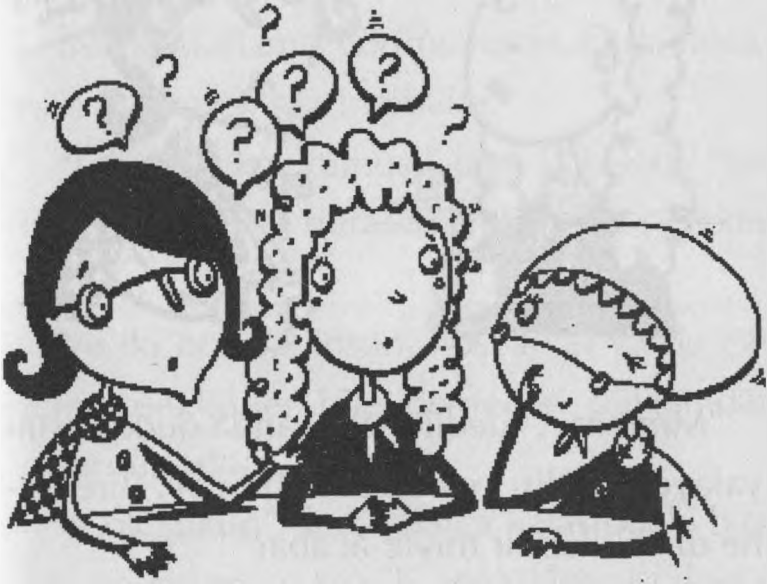
“Vitrininiz kesinlikle kabul edilemez...”

“Sindirimi kolaylaştıran çikolata ya da gofret ister misiniz?”

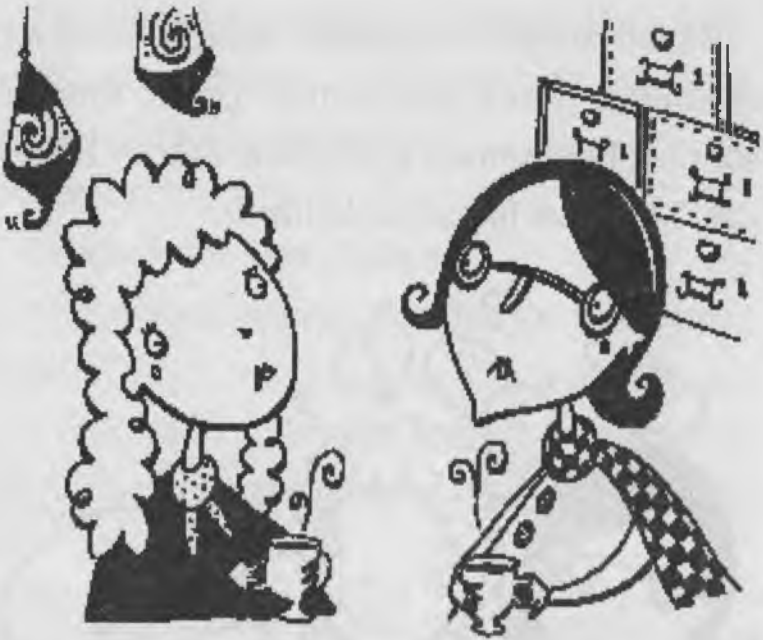
“O çılgın vahşi çocuk da kesinlikle çığırından çıkmış. Akrabanız falan mı?”

“Ve Tanrı aşkına, bu dükkânda ne iş yapıyorsunuz siz?” İNİ yeniden arka taraftaki çekmecelere baktı. “Orada gerçekten de sümüklü böcekler mi yazıyor?”

Bayan Strega kılığındaki Jessica burnuna dokundu. "Önce çaylarımızı içelim. Ondan sonra sohbet etmek için bolca vaktimiz olacak," dedi ve fincanını kaldırdı.

İki normal insan tedirgin bir şekilde fincanlarını ellerine aldılar ve çaylarından küçük birer yudum içtiler. Sonra bir yudum daha, bir yudum daha...

“Mmmm...” dediler aynı anda dudaklarını yalayarak. “Bu çok lezzetli bir çay. Birer tane daha alabilir miyiz acaba?”

İkinci fincanlarını da bitirdiklerinde, Jessica, “Şimdi bayanlar, benimle ne hakkında konuşmak istiyordunuz?” diye sordu.

BİNİ sersemlemiş görünüyordu. Sanki nerede ve neden burada olduğunu bilmiyor-

muş gibi etrafına bakındı. Fincanını yavaşça tabağına bıraktı ve "Biz burada ne konuşuyorduk? Ben buraya nasıl geldim? Hatırlayamıyorum? Neredeyim?" diyerek ayağa kalktı.

İNİ de afallamış görünüyordu. O da fincanını bırakarak saatine baktı.

"Oh, saat kaç olmuş," diye kekeleydi. "Ne işim var benim burada? Yetişmem gereken bir tren var."

Ve iki normal insan, hoşça kal ya da çay için teşekkürler bile demeden dükkândan dışarı fırladılar.

"Çok şükür," dedi Jessica kafasındaki başlığı ve yarım ay şekilli gözlüklerini çıkartarak. "Şu Unutkanlık Çayı Büyüsü mükemmel işledi. Gerçekten de çok işe yarıyormuş. Şimdi yapmamız gereken Bayan Strega'yı bulmak."

“O zaman,” dedi tanıdık bir ses, “çok uzaklara bakmanız gerekmiyor. Çünkü ben buradayım.”

Bölüm Yedi

Jessica etrafına bakındı. Tezgâhın arkasındaki iskemlesinin üzerinde, her zamanki yerinde gerçek Bayan Strega duruyordu. Ama ne yazık ki hâlâ uzun kulaklı bir baykuştı.

“Baykuş ötüşleri adına Jessica! Sanırım başardın. O küçük büyülü kafanı asla o iki

kuş beyinli için yormamalısın. Bir daha bize sorun çıkarmayacaklar.

“Döndünüz!” diye çığlık attı Jessica. Koşarak Bayan Strega’yı kucakladı.

“Dur Jessica!” diye bağırdı Bayan Strega. “Kanatlarımdan birini kırmanı istemiyo-

rum.” İskemlesinden havalanarak perdeliğin üzerine kondu. “Her neyse, en başından beri buradaydım ve seni izliyordum.”

Jessica şok olmuştu. "Gerçekten mi? Oh, Bayan Strega, Cadı Değiş Tokuşu Yemini'ni bozduğum için çok üzgünüm. Normal halinizle ortaya çıkmanız için Daire Büyüsü'nü denedim ama..." Jessica'nın omuzları öne düştü, "işe yaramadı. O normal insanlar dükkâna ilk kez geldiklerinde biçim değiştirmiş olsaydım bunların hiç biri olmayacaktı. Biçim değiştirme konusunda pek başarılı değilim. Hiçbir zaman olamadım."

Bayan Strega iskemlesine geri döndü. Baykuş kafasını çevirip duruyordu. "Benim benzerim olmayı başarmışsın."

"Yalnızca sizin kılığınıza girdim," dedi Jessica. "Size dönüşmeye cesaret edemedim. Ama..."

diyerek devam etti, "düşünüyordum da bir baykuş olmak hayatın sonu değil. Benimle yaşayabilirsiniz. Size bakarım, yemin ederim! Baykuşlar ne yemekten hoşlanırlar? Ölü fare? Eminim ki Felicity size avlanma önerileri verecektir ve tabii Berkeley de. Her gece size soğuk kokuşmuş su sıçanlarından yaparım. Dördümüz beraber mutlu mesut yaşarız. Eminim ki bir baykuş olmak çok eğlencelidir. Başınızı neredeyse tamamen çevirebilmek, yuttuğunuz tüyleri topak topak kusmak ve bilge bir kuş olmak çok ilginç olmalı."

"Boş boş konuşmayı bırak Jessica ve dinle," diyerek onun sözünü kesti Bayan Strega. "Nasıl kurtulacağımı öğrenmeden bu günlere geldiğimi düşünmüyorsun herhalde. Ama Cadı Değiş Tokuşu Büyüsü'nü bozarsan olacakları görmem için bu halde kaldım. Şimdi yemini bir daha asla unutmayacağın-

dan emin olmak için senden bir şey yapmanı istiyorum.”

“Ne isterseniz Bayan Strega.”

“Biçim değiştirmen gerekiyor.”

“Ne olmamı istersiniz? Büyük, küçük, kaygan, dikenli, saçlı ya da...” Jessica tereddüt ederek, “Kürklü?” diye ekledi.

“En önemlisini atlıyorsun!”

“Korkunç mu olmamı istiyorsunuz?” Jessica duraksayarak sordu. Dönüşmek istediği son şeydi buydu. Korkunç olmak her zaman başa bela açardı.

Bayan Strega başıyla onayladı. “Evet, korkunç olmanı istiyorum.”

“Korkup çığlık atmayacağınıza söz veriyor musunuz?”

“Söz veriyorum.”

Jessica korkunç şeyler düşünmeye başladı. Asıl korkunç olan yanlış bir bedende yaşamak zorunda kalmaktı. Daha da korkuncu

Bayan Strega'nın yeminini tutup tutmayacağını bilmiyordu.

"Gerçekten de kendim olarak kalmayı tercih ederim," diye düşündü Jessica. "Başka bir şeye dönüşmek istemiyorum."

Baykuş, kocaman yuvarlak gözleriyle ona bakıyordu. Başını döndürdü.

Jessica düşündü. "KORKUNÇ olmak."

Korkutucu şeyleri aklına getirdi. Beyaz çarşafaların altında çığlıklar atan hayaletleri, kocaman pençeli boz ayıları, sivri dişli köpekbalıklarını ve onların kocaman kuyruklarını düşündü.

Baykuş Bayan Strega'nın aniden ötmesiyle Jessica şaşırıldı. Bayan Strega'nın tüylü omuzları kahkahalarla sallanıyordu. Felicity, patisiyle ağzını kapattı ve öksürüyor muş gibi yaptı. Berkeley aynı anda hem cıvıldıyor hem de hıçkırıyordu.

"Hepiniz neye gülüyorsunuz?" diye çıkıştı Jessica.

Sonra camdan yansıyan tuhaf yaratığı fark etti. Bir hayalet kafası, bir boz ayının iri göbeği ve bir köpek balığının kuyruğuna sahipti.

Jessica hafifçe kızardı. "Bilerek böyle oldum. Deneme yapıyorum!"

Sonra iyice konsantre oldu. "Korkunç şeyler düşün!" dedi kendi kendine. "Ve ciddi ol!"

Ama yine beceremedi! Şimdi de kocaman, köpek balığı kafası ve hayalet gibi görünmez bir gövdesi olan tuhaf bir canavara dönüşmüştü. Normalde çizgili çoraplarının olması gereken yerlerde, tüylü, devasal, boz ayı pençeleri vardı.

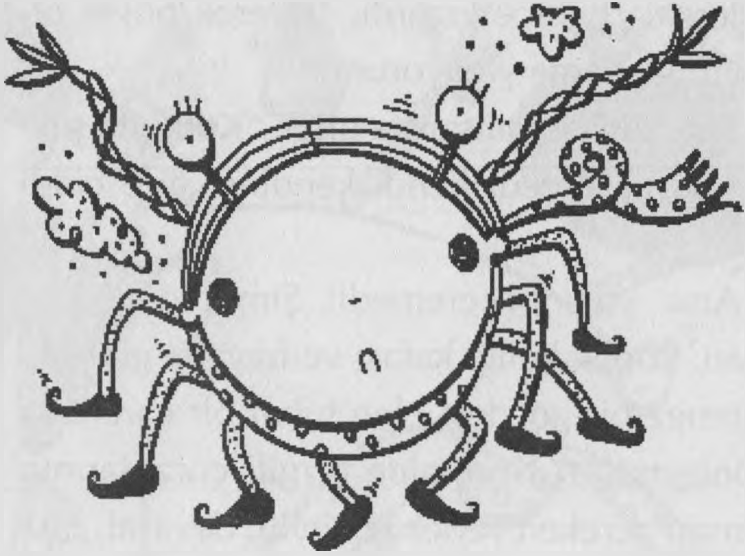
"Belki de korkunç olamıyordur Jessica," dedi Bayan Strega.

Jessica gözlerini kıstı. "Elbette olabilirim."

"Ya da Cadı Değiş Tokuşu Yemini'ni tutmam konusunda bana güvenmiyorsun."

Jessica dudağını ısırды. "Tabii ki size güveniyorum."

Bayan Strega'yı gerçekten de çok korkutacak bir şey düşünmeye çalıştı.

Jessica'nın gözleri büyüdü ve yuvalarından fırladı. Kulaklarından ve burun deliklerinden dumanlar çıktı. Yanakları alev alev yanıyordu. Kendi büyüklüğünün iki katına çıktı. Tam sekiz tane kıllı çelimsiz uzun bacak gövdesinden fırladı. Tezgâhın üzerine sıçradı ve kocaman, patlak gözleriyle baykuşa baktı.

Bayan Strega o güne kadar duyulmuş olan en yüksek sesli çıığı atmak için ağzını açtı.

Jessica tüm bacaklarını yalvarırcasına kavuşturdu.

"Lütfen, lütfen Bayan Strega," diye düşünüyordu, "sözünüzü tutun."

"Beyaz kazın çatırdayan boyun kemikleri adına!" dedi Bayan Strega. "Gerçekten de çok korkunçtu! Örümceklerden nefret ederim. Özellikle de oda büyüklüğünde olanlardan."

Bayan Strega tezgâhın arkasındaki iskemlesinde normal haliyle oturuyordu. Burnunun kenarına vurdu ve çenesini ovaladı. Sonra yarım ay şekilli gözlüklerinin üzerinden Jessica'ya gülümsedi.

“Evet, her şey eski haline dönmüş gibi görünüyor. Ben tamamen benim ve sen de tamamen sensin.”

“Örümcek olarak yaşamama izin vermediğiniz için çok teşekkür ederim Bayan Strega. Örümcek olsaydım kesinlikle kendinden nefret ederdim.”

“Örümceğe dönüşmen çok cesurcaydı Jessica. Onlardan ne kadar çok nefret ettiğimi bilirsin. Ayrıca yemin konusunda bana güvendiğin için ben de sana teşekkür ederim.”

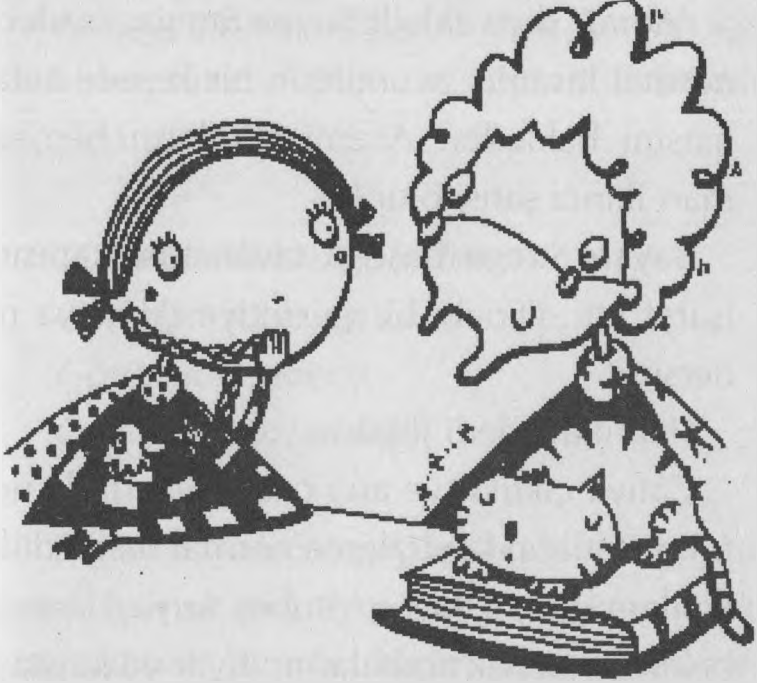
“Siz de bana güvenebilirsiniz. Ama artık lütfen, kendimiz olarak kalabilir miyiz?”

“Kesinlikle benim küçük şekerlemem. Gereklili olmadığı sürece biçim değiştirmek yok.”

Felicity, her şeyin yoluna girmesinin verdiği mutlulukla esnedi ve biraz kestirmek için büyü kitapları yığınının tepesine çıktı.

Berkeley de Jessica'nın cebine keyifle yerleşti.

"Size son bir şey sormak istiyorum," dedi Jessica ağzında saç örgüsünün ucunu çiğnerken. "Madem biçim değiştirme büyüsünü bozmayı biliyordunuz, neden bunca zaman büyük halanız Delenda'nın yağmur suyuyla erimesine göz yumdunuz?"

Bayan Strega uzun çenesini avucunun içine aldı. "Büyük hala Delenda mı? O da kim? Sana söyleyebileceğim tek şey, Jessica, eğer acemi cadısı tarafından öyle bir duruma düşürülecek kadar aptal bir büyük halam olsaydı, emin ol yağmurda erimeyi hak etmiş olurdu."

Jessica kızardı.

"Ama," diye ekledi Bayan Strega, "sadece normal insanlar acemilerin bir kerede anlamasını beklerler. Acemi cadıların her zaman ikinci şansı olur."

Bayan Strega başıyla tavanarası kapısını işaret etti. "Şöyle bir gezintiye çıkmaya ne dersin?"

"Harika!" dedi Jessica.

Çatıya çıktılar ve ana cadde üzerinde uçtular. Altlarında yüzlerce normal insan dükânlara girip çıkıyor, otobüs kuyruklarında bekliyor, bebek arabalarını itiyor ve kaykay-

lara biniyorlardı. Dükkânların parlak ışıkları önce titredi sonra da yandı.

Bayan Strega, oyuncakçı dükkânı ve emlakçı arasına sıkışmış olan kendi dükkânına baktı. "İşler iyice karışmadan dükkânın büyüsunü yeniden yapmalıyım," dedi. "Şu normal insanlarla daha fazla başımız derde girsin istemeyiz, öyle değil mi?"

Asasını çıkarttı, dükkânın bacasından içeri birkaç tutam Ay tozu serpiştirdi ve büyülü sözleri söyledi:

*"Gömül dükkân gölgelere,
Geri dön iki araya bir dereye.
Görün sen sadece
Cadıların gözlerine!"*

Sonra Bayan Strega, Jessica'nın elini tutmak için uzandı. "Ay ışınları ve kemik ilikleri adına! Tüm bu biçim değiştirmeler ve

büyüler beni çok yordu. Bence ikimiz de iyi bir Ay Sıçrayışı'nı hak ettik."

Ve beraber Ay'a doğru uçtular.

Ay'ın karanlık tarafından dönerlerken, "Yi-huu!" diye neşeyle bağırdılar ve akşam yemeği için Samanyolu'na girdiler.

